

AZ ERDŐ

AZ 1862-BEN ALAPÍTOTT ERDÉSZETI LAPOK 92. ÉVFOLYAMA

VI. ÉVF. 9. SZ. 321—360 OLDAL 1957. SZEPTEMBER

Az egyesületi vándor-közgyűlés előtt

KERESZTESI BÉLA
az Országos Erdészeti Egyesület alelnöke

Az Országos Erdészeti Egyesület ez évi vándor-közgyűlését október hó végén a mátrai erdőgazdaságokban rendezzük meg.

Azokat a célkitűzéseket, amelyeket az október—novemberi ellenforradalmi események után az egyesület elnöksége elénk tűzött, az elmúlt hónapokban már jórészt megvalósítottuk. A taglétszámot 1700 főre emeltük. Helyi csoportjaink tavasszal a fák hetében sok községben, termelészövetkezetben, gépállomáson sikeres fásítási ünnepeket rendeztek. Lapunk — AZ ERDŐ — havi 2—3000 példányszámban havonta rendszeresen megjelenik. A központban és a helyi csoportokban folyóak a szakmai továbbképző előadások és tapasztalatcserék. Rövidesen sor kerül két külföldi utazásra is: a Román Népköztársaságba és a Jugoszláv Köztársaságba.

Az elért eredmények azt mutatják, hogy egyesületi életünk az ellenforradalmi események után újra visszazökkent a rendes kerékvágásba és elérkezett az ideje az egyesületi munka további kiszélesítésének, megjavításának.

Tagságunknak ma több mint felét erdészek alkotják. Ez a körülmény — véleményem szerint — felveti a jelenlegi szervezet fokozatos megváltoztatásának a szükségességét. Az egyesület helyi csoportjait közelebb kell vinni a kerületvezető erdészekhez. Azoknál az erdészeteknél, ahol a tagság létszáma megengedi, lehetővé kell tenni önálló helyi csoportok alakulását. Célszerű lehet a szakszervezetnél bevezetett-höz hasonló megoldást választani. A szakszervezeti feladatokat az erdészeteknél, erdészet jellegű üzemeknél és az erdőgazdasági központokban önálló üzemi bizottságok látják el, munkájukat az üb. elnökökből álló erdőgazdasági szakszervezeti bizottság irányítja. Alátámasztja ilyen szervezetnek a választását az Országos Erdészeti Főigazgatóság vezetőinek az az ismert célkitűzése is, amely szerint az erdészeteket fokozatosan mind jobban önállókká kívánjuk tenni, mind több hatáskört kívánunk az erdőgazdaságtól az erdészetnek leadni. Helyi egyesületi csoportok létrehozása alkalmas eszköz a kerületvezető erdészek, fiatal erdőmérnökök aktivizálására, új, friss erőknek az egyesületi munkába való bekapcsolódására. Elősegítheti az ilyen szervezeti módosítás a taglétszám további jelentős emelését is. Az erdőgazdaságoknál több mint 15 000 állandó munkás, erdész, erdőmérnök és egyéb alkalmazott dolgozik. Helyes szervezet és jó szervező munka mellett a jelenlegi taglétszámot legalább kétszeresére lehet fokozni.

Az egyesületi munka tartalmát illetően a szakmai továbbképzés és tapasztalatcsere mellett egyesületünk főtevékenységévé kell tenni a legfontosabb erdőgazdasági fejlesztési célkitűzések széleskörű társadalmi megvitatását. A 3 éves tervet, a távlati fejlesztési tervet, legfontosabb szakmai kérdéseinket az egyesületi tagság szabad vitájára kell bocsátani. Az 1954. évi erdőgazdaságfejlesztési program végrehajtása terén azért születtek egészen számottevő eredmények, mert amikor ezt a programot meghárdítottuk, a szakmai közvélemény egyhangúan állást foglalt mellette, és erdészek, erdőmérnökök, — kiki a maga területén — lelkesen fogtak hozzá a megvalósításához. A magyar erdőgazdálkodás további fejlesztéséhez is feltétlenül szükséges minden szakember helyeslési támogatása, segítsége. Állítsuk ezért az egyesületi munka homlokterébe a legalapvetőbb erdőgazdaságfejlesztési célok szabad vitáját! Adjunk lehetőséget az állandó munkásoknak, kerületvezető erdészeknek, erdőmérnököknek és más erdőgazdasági alkalmazottaknak, hogy a magyar erdőgazdálkodás döntő fontosságú kérdéseiben állást foglalhassanak, kifejezhessék véleményüket!

A mátrai vándorgyűlés előtt e néhány gondolat felvetésével szeretném felhívni tagságunk figyelmét az Országos Erdészeti Egyesület további építésének és az egyesületi munka megjavításának szükségességére.